

Hagrid pysähtyi linnan ovien eteen. "Pysykää siinä," hän sanoi oppilaille ja lähti pois päin linnasta, kohti kiellettyä metsää. Tylypahkan Suuren Salin jykävät tammiovet seisoivat vain muutaman metrin päässä oppilaista. Se oli koristeltu kaunein puukaiverruksin. Oven keskiosassa - silti Albuksen pään yläpuolella - olivat kaikkien koulun tupien tunnukset. Albus mietti, mihin tupaan pääsisi. "Kenties Korpinkynsi tai Rohkelikko?" Hän ei kuitenkaan ehtinyt ajatella asiaa pitkään: Minerva MacGarmiwa seiso heidän takanaan tummanpunaisessa kaavussa. Kaikki oppilaat seurasivat katseellaan MacGarmiwa, joka käveli heidän ohitseensa valtavi ovien eteen. Iästään huolimatta rehtorin katse sai uudet tulokkaat hiljentymään täysin. Lopulta hän aloitti: "Hyvää iltaa. Nimeni on Minerva MacGarmiwa, ja olen Tylypahkan noitien ja velhojen koulun rehtori. Kun astutte saliin, teidät lajitellaan tupiin. Oma tupanne - oli se sitten Rohkelikko, Luihuinen, Korpinkynsi tai Puuskupuh - on lukuvuoden ajan perheenne, huispausjoukkueenne ja kotinne. Jokaisella tuvalla on oma oleskeluhuone, jossa tuvan jäsenet voivat viettää aikaa keskenään." Kaikki olivat edelleen hiljaisia, lukuunottamatta pientä poikaa, joka kieri alas portaita kovalla vauhdilla. "Bonkbonkbonk-ouch." MacGarmiwa katsoi poikaa. Hän käänsi sitten katseensa eteenpäin ja jatkoi puhettaan: "Vuoden lopussa jokin näistä tuvista voittaa tupapokaalin. Voittaja on se tupa, joka kerää eniten tupapisteitä vuoden aikana. Pisteitä saa hyvästä käytöksestä sekä hyvistä koetuloksista." MacGarmiwa kääntyi ympäri ja ovet avautuivat. Salissa leijui kynttilöitä ja se oli täysin valaistu. Oppilaat seurasivat MacGarmiwa kohti salin etuosaa. Neljässä pitkässä pöydässä istuvat sadat ihmiset tuijottivat ekaluokkalaisia. Lopulta he saapuivat salin eteen. Opettajien pöytä oli täynnä lukuunottamatta rehtorin sekä kasvitiedon opettajan paikkaa. Lattialla oli jakkara, jolle oli asetettu räjäjäinen noidan hattu. MacGarmiwa istuutui rehtorin paikalle. Kasvitiedon opettaja Neville Longbottom seiso pöydän edessä. Leijuvien kynttilöiden valo himmeni. Jakkaralla oleva hattu heilahti hieman ja nousi ilmaan muutaman tuuman korkeudelle. Siinä oleva umpeen ommeltu repeämä aukesi ja hattu alkoi puhua: "On meitä monenlaisia mut ei yhtään samanlaista - oon Lajitteluhattu, älä siis minua maista! Et tiedä mihin tupaan kuulut, mutta yksi varmaa on: jotain pian tapahtuu." Kynttilät kirkastuivat jälleen ja professori Longbottom otti hatun käteensä. Hänellä oli toisessa kädessään paperilappu. "Kun sanon nimenne, tulette tänne ja istutte tuolle jakkaralle," hän julisti. "ROSE GRANGER-WEASLEY!" Punatukkainen tyttö asteli eteenpäin ja istui jakkaralle. Albus tunnisti hänet serkukseen, Roseksi. Hattu laskettiin Rosen päähän.